

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci navrhovateľa: **Ing. P. I.**, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Starej Ľubovni**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporcu č.p. 2006/1533-JM-VIII zo dňa 5. mája 2008, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 4 Sp 58/2008-27 zo dňa 9. júna 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 4 Sp 58/2008-27 zo dňa 9. júna 2009 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom č.k. 4 Sp 58/2008-27 zo dňa 9. júna 2009 Krajský súd v Prešove potvrdil rozhodnutie odporcu Obvodného pozemkového úradu v Starej Ľubovni č.p.: 2006/1533-JM-VIII zo dňa 5. mája 2008 (§ 250q ods. 2 OSP), nakoľko po vyhodnotení dôkazov, ktoré boli vykonané pred správnym orgánom v ich vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný a vydané rozhodnutie je v súlade so zákonom.

Označeným rozhodnutím odporca ako orgán príslušný podľa § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o pôde) a ako orgán štátnej

správy podľa § 5 ods. 5 písm. g/ zákona č. 518/2003 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení po preskúmaní návrhu Ing. P. I., rozhodol tak, že Ing. P. I., rodné číslo X., nespĺňa podmienky uvedené v § 6 ods. 1 písm. p/ reštitučného zákona na vydanie nehnuteľnosti ani na priznanie nároku na náhradu za pozemok v k.ú. P. pôvodne vedený v pozemkovoknižnej zápisnici č. X. mpč. X. lúka o výmere 1021m² pod B/33,34,57 v podiele 4/48 z dôvodu, že pozemok neprešiel na štát alebo inú právnickú osobu prevzatím nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, ani iným z dôvodov uvedených v § 6 zákona o pôde.

Krajský súd v Prešove k rozsiahlemu a komplikovanému dokazovaniu vykonanému pred správnym orgánom poznamenal, že správny orgán sa vecou dôsledne a zodpovedne zaoberal v potrebnom rozsahu a šetrením, či už na Správe katastra v Starej Ľubovni, znaleckým dokazovaním, rozhodnutiami o dedičstve a inými dokladmi zistil, že navrhovateľ nespĺňa podmienky vyžadované ustanovením § 6 ods. 1 písm. p/ zákona o pôde. Pri hodnotení výsledkov správny orgán vychádzal zo všetkého, čo v konaní vyšlo najavo, a v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol všetky podstatné výsledky vykonaných dôkazov vo vzájomných súvislostiach, ktoré preukázateľne odôvodňujú výsledok obsiahnutý vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Správne a v súlade so zákonom preto odporca rozhodol, ak z dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí nenavrátil navrhovateľovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam, na ktoré si uplatnil reštitučný nárok. Ostatné jeho námietky sú v danej veci právne bezvýznamné. Keďže zistenia správneho orgánu zodpovedajú obsahu spisu, aj krajský súd môže len konštatovať, že vlastníctvo k žiadaným nehnuteľnostiam zostalo zachované, a preto je na ňom, aby si nárok na majetko-právne vysporiadanie uplatnil na príslušnom súde v občianskoprávnom konaní.

Podľa názoru krajského súdu nemožno ponechať bez povšimnutia skutočnosť, že už aj správny orgán poučil navrhovateľa o jeho právach a možných postupoch v ďalšom konaní.

Navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie proti rozsudku krajského súdu a v podstate ho žiadal zmeniť a zrušiť rozhodnutie odporcu. Uviedol, že už vyše tridsať rokov je časť pozemku v kat. území býv. obce P., parc. č. X. súčasťou cestného telesa štátnej a obecnej cesty. Uviedol, že počas sedemnástich rokov, odkedy si uplatnil reštitučný nárok, ho odporca vyzval

na predloženie niektorých dokladov, predovšetkým dokladu o prechode nehnuteľnosti na štát, resp. inú právnickú osobu, čo predložiť nemohol.

Ďalej uviedol, že odporcovi ako i krajskému súdu unikla tá skutočnosť, že podľa politickej ekonómie socializmu patrila pôda všetkému ľudu. A tejto skutočnosti sa vtedy prispôsobila Okresná správa ciest Stará Ľubovňa, ktorá v jeseni r. 1978 bez akéhokoľvek oprávnenia nasadila na príslušnom úseku štátnej cesty stavebné stroje, povalila plot na pozemku č. X. v k.ú. P., zasypala priekopu, rozšírila autobusovú zastávku podľa svojich predstáv, vykonala zemné a stavebné práce až po uloženie asfaltu, ktorý je tam doteraz.

Dôvodil tým, že na základe takéhoto konania potom nemal žiadne rozhodnutie a ani žiadny iný doklad o prechode časti pozemku na štát alebo na inú právnickú osobu.

Poukázal tiež na to, že zo znaleckého posudku vypracovaného Ing. A. T. vyplýva, že skutočne došlo k zabratiu časti pozemku z parcely mpč. X. (širšie pozemkové teleso zobraté z pozemkovej knihy, ktoré zahŕňa aj parcelu č. X.), a to 337m² do štátnej cesty a 39m² do obecnej cesty.

Odporca k podanému odvolaniu navrhovateľa uviedol, že sa nepodarilo v reštitučnom konaní podľa zákona o pôde preukázať, že pozemok mpč. X. pôvodne vedený v k.ú. P. v pozemkovoknižnej zápisnici č. X. prešiel na štát alebo inú právnickú osobu prevzatím bez právneho dôvodu spôsobom uvedeným v § 6. Neboli tak splnené podmienky zákona na vydanie nehnuteľnosti ani na priznanie práva na náhradu. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22. apríla 2010 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Z obsahu súdneho spisu ako i administratívneho spisu odporcu vyplýva, že navrhovateľ si dňa 31. marca 1992 pod č. 318/92 na Pozemkovom úrade v Starej Ľubovni uplatnil nárok na majetkové vypořádanie, resp. na vrátenie časti pozemku

v k.ú. P., ktorý bol v rozhodnom období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 zabratý na rozšírenie autobusovej zastávky v P. – K.

Predmetom preskúvacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie obvodného pozemkového úradu o reštitučnom nároku podľa zákona o pôde.

Ako uviedol odporca i krajský súd navrhovateľ v žiadosti neuviedol, o aký pozemok ide, preto Pozemkový úrad v Starej Ľubovni vychádzal z predložených dokladov, a to – usmernenia OÚ Stará Ľubovňa, oddelenia financií a správy národného majetku zo dňa 28. februára 1992, listu ONV v Starej Ľubovni, odboru dopravy zo dňa 4. novembra 1987 a oznámenia Cestného investorského útvaru Košice zo dňa 2. novembra 1987. V uvedenej korešpondencii sa uvádza, že sa jedná o pozemok naproti parcele č. X.

Taktiež bolo zistené na Správe katastra v Starej Ľubovni, že parcela č. X. je neusporiadaná a zodpovedá z časti pozemku mpč. X. zapísaného v zápisnici č. X., v KN je založené LV č. X, kde je Ing. P. I. vlastníkom spoluvlastníckeho podielu 16/336. Z identifikácie vyhotovenej Správou katastra v Starej Ľubovni zo dňa 12. októbra 1993 je zrejmé, že pozemok neprešiel na štát ani na inú právnickú osobu, vlastníctvo zostalo zachované pôvodným vlastníkom, ale ide tu o nárok na majetkoprávne vysporiadanie. Uvedené potvrdil i Cestný investorský útvar Košice, ktorý na vyžiadanie Pozemkového úradu uviedol, že v roku 1987 pristúpili k vysporiadaniu podielu F. I., brata navrhovateľa. Bola mu zaslaná kúpna zmluva, ale táto sa nevrátila. Preto nemohli vo vysporiadaní pokračovať.

Správou katastra v Starej Ľubovni listom zo dňa 10. apríla 2007 bolo navrhovateľovi oznámené, že parcela č. X. je rozdelená na parcelu KNC X. a X. Na parcelu KNC nie je založený list vlastníctva. Na parcelu KNC č. X. o výmere 41m² je založený LV č. X., vlastník D. D. Parcela KNC č. X. bola vytvorená z mpč. X. záp. X, kde žiadateľ alebo zapísaný ako vlastník.

Z dokladov vyhotovených Správou katastra v Starej Ľubovni vyplynulo, že rodičia navrhovateľa J. I. a M. I. rod. F. boli spoluvlastníkmi parcely č. X., zapísanej v k.ú. P. v zápisnici č. X. v celkovom podiele 4/48. Po ich smrti nadobudli dedičskými rozhodnutiami D 198/77 a D X./75 podiely na parcele č. X. ich deti, každý 1/7. V súčasnosti je v KN založený LV č. X, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ je spoluvlastníkom uvedenej nehnuteľnosti pod B/3 v podiele 8/336, pod B/6 v podiele 4/336, pod B/7 v podiele 1/336, pod B/13 v podiele 3/336, pod B/15 v podiele 4/336, jeho celkový podiel činí 20/336. Na parcele č. X ani rodičia žiadateľa ani žiadateľ nevlastnia žiadny spoluvlastnícky podiel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zhodne s názorom krajského súdu ako i odporcu udáva, že Obvodný pozemkový úrad v Starej Ľubovni správne rozhodol, ak navrhovateľovi nepriznal nárok na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnosti ani nárok na náhradu, nakoľko neboli splnené podmienky zákona o pôde.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na znalecký posudok vypracovaný Ing. A. T. č. X. ku dňu 25. marca 2008, znalcom z odboru geodézia a kartografia, z ktorého vyplýva, že parcela mpč. X. bola zakreslená v pozemnoknižnej mape bez matematického zobrazenia s nízkou výpovednou presnosťou. Po naskenovaní doteraz platnej katastrálnej mapy a katastrálnej mapy, ktorá bola vyhotovená z priameho merania, prevzatej do operátu KN v roku 2008, je zrejmé, že mpč. X. bola z časti identická s parcelami bývalého KN X. Znalec si na Správe katastra v Starej Ľubovni zabezpečil GP č. X., z ktorého je zrejmé, že došlo k záberu na cestu z mpč. X. o výmere 205m². Novovytvorená parcela cesty č. X bola vytvorená podľa skutočného zamerania GP, no ku GP neboli predložené žiadne verejné listiny (kúpne zmluvy, vyvlastňovacie rozhodnutia), ktoré by preukazovali zmenu vlastníckych práv na časti pribúdajúce k ceste z iných parciel. Znalec identifikoval skutočný záber mpč. X. do parcely terajšej cesty C KN X., ktorý je 337m². Z parcely mpč. X. záber aj miestnej komunikácie parcely č. C KN X. o výmere 39m², pričom konštatoval, že v KN nie sú na cestu parcela č. C KN X. ani na miestnu komunikáciu parcela č. X. založené listy vlastníctva. Neboli nájdené žiadne verejné listiny, ktoré by preukazovali prechod vlastníckych práv z pozemno-knižnej parcely mpč. X. na štát alebo na inú právnickú osobu. Vlastnícke právo k parcele mpč. X. teda zostalo zachované v prospech pôvodných vlastníkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nebude preto opakovať odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia odporcu a ani nebude opakovať odôvodnenie rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne a postačujúce odkazuje (§ 219 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 384/2008 účinnom od 15. októbra 2008). V súdnom preskúmaní konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné sa znovu zaoberať.

Odvolací súd sa preto s právnym názorom uvedeným v rozsudku krajského súdu stotožnil a postupujúc podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že v odvolacom konaní neúspešnému navrhovateľovi ani úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal (§ 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 250l

ods. 2 , § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku), nakoľko navrhovateľ nemal v konaní úspech a odporca zo zákona nemá právo na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 22. apríla 2010

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová